

Olsztyn, 17 stycznia 2025 r.

SO-III.431.14.2024

**Pan
Rafał Dąbrowski
Burmistrz Miasta Ostróda**

Stosownie do art. 47 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 224), zwanej dalej: „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, przekazuję Panu treść wystąpienia pokontrolnego.

Wystąpienie pokontrolne

Kontrolę przeprowadzono w Urzędzie Miejskim w Ostródzie (NIP 7410010958, REGON 000524430) z siedzibą przy ul. Adama Mickiewicza 24, 14-100 Ostróda.

W okresie objętym kontrolą oraz w czasie prowadzenia kontroli funkcję kierownika jednostki kontrolowanej – Burmistrza Miasta Ostróda pełnili:

- Pan Zbigniew Michalak – na stanowisku od 19 listopada 2018 r. do 7 maja 2024 r.;
- Pan Rafał Dąbrowski – na stanowisku od 7 maja 2024 r. do chwili obecnej.

Kontrolę przeprowadził zespół pracowników Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie w składzie:

- 1) Maciej Jurzyński – starszy inspektor wojewódzki, przewodniczący zespołu kontrolnego, posługujący się legitymacją służbową nr 3/2020 wydaną przez Dyrektora Generalnego Urzędu, na podstawie pisemnego upoważnienia do kontroli nr WK-I.0030.558.2024 z 22 października 2024 r. wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego;
- 2) Beata Mamińska-Pietrzak – kierownik oddziału, członek zespołu kontrolnego, posługująca się legitymacją służbową nr 4/2023 wydaną przez Dyrektora Generalnego Urzędu, na podstawie pisemnego upoważnienia do kontroli nr WK-I.0030.559.2024 z 22 października 2024 r. wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego;
- 3) Magdalena Michalczevska – starszy inspektor wojewódzki, członek zespołu kontrolnego, posługująca się legitymacją służbową nr 3/2023 wydaną przez Dyrektora Generalnego Urzędu, na podstawie pisemnego upoważnienia do kontroli nr WK-I.0030.560.2024 z 22 października 2024 r. wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego.

Kontrolę rozpoczęto 29 października, a zakończono 5 grudnia 2024 r.

Kontrola została odnotowana w książce kontroli jednostki kontrolowanej pod numerem 3/2024.

Zakres kontroli: realizacja przez Urząd Miejski w Ostródzie w okresie od 1 września 2023 r. do 31 sierpnia 2024 r. zadań zleconych z zakresu administracji rządowej w obszarze dowodów osobistych i ewidencji ludności.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 224) oraz art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2023 r. poz. 190) w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2022 r. poz. 671 ze zm.) i art. 4 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2024 r. poz. 736 ze zm.).

Ustalono, że w okresie objętym kontrolą, jak i w czasie kontroli, zadania wynikające z ustawy o dowodach osobistych i ustawy o ewidencji ludności należały do zakresu działania Wydziału Spraw Obywatelskich (dalej jako Wydział). Bezpośredni nadzór nad pracą Wydziału sprawował Pierwszy Zastępca Burmistrza. Natomiast na stanowisku Naczelnika Wydziału zatrudniona była Pani Izabela Długosz. Do jej obowiązków należało m.in. organizowanie pracy Wydziału, ustalanie podziału czynności pomiędzy pracowników oraz sprawowanie merytorycznego nadzoru nad wykonywaniem przez nich zadań. Naczelnik Wydziału został upoważniony na piśmie przez Burmistrza Miasta Ostróda do wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych, postanowień oraz podpisywania pism, zaświadczeń i innych dokumentów będących w zakresie działania Wydziału. Ponadto zadania objęte kontrolą wykonywali pracownicy Wydziału: Pani Beata Wiśniewska i Pani Magdalena Kosecka zatrudnione na stanowiskach inspektorów ds. dowodów osobistych oraz Pan Łukasz Kalwiński i Pani Natalia Subocz zatrudnieni na stanowiskach inspektorów ds. ewidencji ludności (przy czym zatrudnienie ostatniej z wymienionych osób ustało w czerwcu 2024 r.).

Na podstawie ustaleń kontroli działalność jednostki kontrolowanej ocenia się **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

I. Realizacja zadań w zakresie dowodów osobistych

1. Wydawanie dowodów osobistych

Badaniem kontrolnym objęto 150 z 3140 spraw wydania dowodu osobistego (tj. 4,77% ogółu spraw). Stwierdzono następujące uchybienia:

1) W sprawie nr 2815011/2024/1088127/01 tożsamość wnioskodawcy ustalono na podstawie danych w Rejestrze Dowodów Osobistych i rejestrze PESEL, pomimo że w chwili złożenia wniosku wnioskodawca posiadał ważny dowód osobisty, zatem zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy o dowodach osobistych właśnie ten dokument powinien stanowić podstawę potwierdzenia jego tożsamości. Z wyjaśnień Naczelnika Wydziału Spraw Obywatelskich wynika, że wnioskodawca w dniu złożenia wniosku nie miał przy sobie dowodu osobistego, dlatego urzędnik dokonał potwierdzenia jego tożsamości na podstawie danych w rejestrach. W tym przypadku wnioskodawca miał jednak obowiązek przedłożyć posiadany dowód osobisty. Uchybienie nie wywołało skutków.

2) W sprawie nr 2815011/2024/0787600/01 jako sposób ustalenia tożsamości wnioskodawcy wpisano we wniosku nieważny dowód osobisty, zaś przy odbiorze nowego dokumentu jako podstawę ustalenia tożsamości wpisano odbierany dowód osobisty. Przyczyną uchybienia była omyłka pracownika załatwiającego sprawę. Uchybienie nie wywołało skutków.

Ponadto ustalono, że w 18 przypadkach (tj. 12% ogółu zbadanych spraw) jako przyczynę wydania dowodu zarejestrowano „inne przyczyny”. Jednocześnie w dokumentacji spraw nie odnotowano okoliczności stanowiącej faktyczny powód ubiegania się o nowy dokument tożsamości. W niektórych z tych spraw wnioskodawcy ubiegali się o wydanie dowodu kilka miesięcy przed upływem terminu ważności dotychczasowego dokumentu, a w innych 2, 3 czy nawet 4 lata przed tym terminem. Naczelnik Wydziału wyjaśnił: „W powyższych sprawach nie wybrano np. przyczyny »upływ terminu ważności« albo »wymiana dowodu bez odcisków palców«, gdyż wnioskodawca oświadczał, że np. jest nękaný przez telefon i obawia o utratę swoich danych, obywatele przebywający i pracujący za granicą rzadko odwiedzający kraj oraz w tym katalogu znalazły się dowody osobiste delikatnie uszkodzone, które nie podlegają wymianie z tytułu uszkodzenia dowodu”. Należy wskazać, że formularz wniosku o wydanie dowodu osobistego generowany w RDO nie zawiera pola do uzupełnienia w zakresie doprecyzowania innej przyczyny, jednak dobrą praktyką byłoby umieszczanie takiej informacji np. w adnotacjach we wniosku, aby nie budziło potem wątpliwości, jaki był rzeczywisty powód ubiegania się o nowy dokument tożsamości.

Z informacji przekazanych przez jednostkę kontrolowaną wynika, że dowody osobiste są przechowywane w warunkach uniemożliwiających dostęp do nich osób nieuprawnionych, ich zabranie, zniszczenie lub uszkodzenie.

2. Unieważnianie dowodów osobistych

Wybrane do badania sprawy wydania dowodu osobistego weryfikowano również pod kątem prawidłowości unieważnienia w RDO poprzedniego dowodu osobistego wnioskodawcy. Weryfikacji poddano 121 przypadków unieważnień. Nie stwierdzono nieprawidłowości ani uchybień.

3. Udostępnianie danych z RDO i dokumentacji związanej z dowodami osobistymi

Badaniem objęto 10 z 31 spraw (32,25% ogółu). We wszystkich zbadanych sprawach wnioski były uzasadnione i zostały złożone przez uprawnione podmioty. Odpowiedzi udzielono bez zbędnej zwłoki. Nie stwierdzono nieprawidłowości lub uchybień.

II. Realizacja zadań w zakresie ewidencji ludności

1. Rejestracja miejsc pobytu obywateli polskich i cudzoziemców oraz nadawanie numeru PESEL na wniosek

Badaniem objęto 90 z 1499 zgłoszeń meldunkowych (6,00% ogółu) stanowiących podstawę rejestracji miejsca pobytu stałego lub czasowego, wymeldowania z miejsca pobytu stałego lub czasowego albo wyjazdu poza granice RP i powrotu z wyjazdu poza granice RP. Na tej podstawie ustalono, że wszystkie zgłoszenia zostały dokonane prawidłowo, a dane z nich wynikające – poprawnie i niezwłocznie zarejestrowane w rejestrze PESEL.

Ponadto zbadano 18 z 250 spraw (7,20% ogółu) nadania numeru PESEL na wniosek w trybie art. 18 ustawy o ewidencji ludności. W tym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości bądź uchybień.

2. Udostępnianie danych jednostkowych z rejestru mieszkańców i rejestru PESEL

Badaniem objęto 48 z 532 spraw (9,02% ogółu), w tym 3 z 4 spraw zakończonych wydaniem decyzji odmownej. Ustalono, że:

1) W sprawie nr SO.5345.2.228.2024 organ wydał na podstawie art. 47 ust. 3a ustawy o ewidencji ludności postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. W powołaniu podstawy prawnej postanowienia wskazał również art. 61a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej k.p.a.), który w tym przypadku nie miał zastosowania. Należy to zakwalifikować jako uchybienie, ponieważ właściwa podstawa prawna została powołana oraz przytoczona i wyjaśniona w uzasadnieniu postanowienia. Ponadto w postanowieniu organ zamieścił błędne pouczenie, że na postanowienie przysługuje zażalenie. Jest to nieprawidłowość, ponieważ przepisy ustawy o ewidencji ludności nie przewidują możliwości zaskarżenia postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie

udostępnienia danych w drodze zażalenia. Postanowienie to jako kończące sprawę podlega natomiast zaskarżeniu do sądu administracyjnego. Przyczyną powyższych błędów były omyłki popełnione przez pracownika na etapie sporządzania projektu postanowienia i nie dostrzeżone przez Naczelnika Wydziału na etapie weryfikacji i podpisania aktu. Uchybienie nie wywołało skutków. Natomiast nieprawidłowość skutkowałą wprowadzeniem wnioskodawcy w błąd co do przysługującego mu środka zaskarżenia aktu, aczkolwiek nie zaskarżył on tego postanowienia.

2) Sprawa nr SO.5345.3.36.2023 została załatwiona przez wydanie decyzji odmownej po 2 miesiącach i 10 dniach od wpływu wniosku do organu. Organ zastosował art. 36 k.p.a. informując wnioskodawcę o zwłoce w załatwieniu i wyznaczając nowy termin załatwienia sprawy. Organ nie działał w sprawie dostatecznie szybko. Zawiadomienie z art. 10 § 1 i art. 79a k.p.a. zostało wysłane do pełnomocnika wnioskodawcy 16 dni po upływie terminu na uzupełnienie wniosku o niezbędne dokumenty, zaś decyzja – 18 dni po upływie terminu na skorzystanie przez stronę z uprawnienia do wypowiedzenia się w sprawie przed wydaniem decyzji. Z akt sprawy nie wynika, że czynności te nie mogły być podjęte szybciej (uchybienie). Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że „sprawa dla wnoszącego była dość skomplikowana, gdyż wspólnota miała złożyć wniosek o stwierdzenie nabycia spadku”, ponadto organ oczekiwał na dokumentację. Należy jednak wskazać, że wnioskodawca działał w sprawie przez fachowego pełnomocnika – radcę prawnego, dla którego zastosowanie się do wezwania organu czy też skorzystanie z uprawnień procesowych nie powinno nastręczać trudności. Należy zatem przyjąć, że organ oczekiwał na reakcję pełnomocnika strony zbyt długo, aczkolwiek przewleczenie postępowania było nieznaczne. Ponadto w powołaniu podstawy prawnej decyzji organ wskazał m.in. art. 46 ust. 1 pkt 3 u.e.l. Jednak z uzasadnienia wynika, że chodziło o art. 46 ust. 2 pkt 1 u.e.l. (uchybienie). Przyczyną błędu była omyłka pracownika sporządzającego projekt decyzji oraz niedostrzeżenie jej przez Naczelnika Wydziału na etapie weryfikacji i podpisania aktu. Powyższe uchybienia nie wywołały następstw dla kontrolowanej działalności. Nadmienić należy, że w pouczeniu o prawie zrzeczenia się odwołania podano, że w przypadku skorzystania z tego prawa przez wszystkie strony decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu. Trzeba jednak wskazać, że decyzja o odmowie udostępnienia danych nie nadaje się do wykonania.

3) W sprawie nr SO.5345.3.40.2023 udzielono odpowiedzi merytorycznej, iż osoba poszukiwana nie figuruje w rejestrze mieszkańców, pomimo że pełnomocnik wnioskodawcy nie uiszczył opłaty za udostępnienie danych (nieprawidłowość). Naczelnik Wydziału wyjaśnił: „Organ poinformował telefonicznie wnioskodawcę, że wniosek który został przesłany przez UM Rybnik zawiera braki formalne. Radca prawny pełnomocnik strony miał w trybie pilnym

uzupełnić dokumenty. Następnie organ wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie wniosku, aby móc dalej prowadzić sprawę. Po przesłaniu brakujących dokumentów okazało się, że wniosek dot. dokumentacji związanej z mieniem zabużańskim i dlatego nie wzięto pod uwagę rejestrów. Aby nie burzyć harmonogramu spraw w spisie spraw dane zostały udostępnione i zastosowana zapis z art. 2 o opłacie skarbowej”. Udzielone wyjaśnienia wskazują, że przyczyną nieprawidłowości była błędna interpretacja stanu faktycznego i prawnego sprawy. Wniosek złożony przez pełnomocnika pierwotnie został prawidłowo zakwalifikowany jako wniosek o udostępnienie danych jednostkowych z ewidencji ludności, a organ zasadnie wezwał wnoszącego w trybie art. 261 k.p.a. m.in. do uiszczenia opłaty za udostępnienie danych w wysokości 31 zł. Ponadto udzielona odpowiedź wskazuje, że w tym samym trybie organ rozpatrzył żądanie i udzielił odpowiedzi na podstawie rejestru mieszkańców, więc nietrafne jest twierdzenie Naczelnika Wydziału, że „nie wzięto pod uwagę rejestrów”. Należy również wskazać, że tryb wydania zaświadczenia nie miał w tym przypadku zastosowania, ponieważ wnioskodawca żądał udostępnienia z ewidencji ludności danych innej osoby. Opłata za udostępnienie danych jednostkowych z ewidencji ludności, która powinna być uiszczona z góry, a dowód jej zapłaty załączony do wniosku, nie jest opłatą skarbową, tylko opłatą administracyjną stanowiącą dochód budżetu państwa. Zatem przepis art. 2 ustawy o opłacie skarbowej nie miał zastosowania. Skutkiem nieprawidłowości jest załatwienie sprawy co do istoty żądania na wniosek obarczony istotnym brakiem fiskalnym.

4) W sprawie nr SO.5345.3.8.2024 organ nie skierował do osoby, której dane dotyczą, pisemnego wystąpienia o uzyskanie jej zgody – pracownik skontaktował się w tej sprawie telefonicznie (uchybiecie). Takie działanie było formalnie niezgodne z przepisem § 2 rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 14 lipca 2022 r. w sprawie określenia wzorów wniosków o udostępnienie danych z rejestru mieszkańców i rejestru PESEL oraz trybu uzyskiwania zgody na udostępnienie danych, który nakazuje skierowanie wystąpienia na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że: „Nie mając adresu osoby wymeldowywanej, w celu uniknięcia błędu w wysłaniu pisma organ skorzystał z RDK. Na tą okoliczność została przeprowadzona rozmowa telefoniczna, z której sporządzono notatkę służbową. Na drugi dzień przez ePUAP w piśmie nie wyraziła zgody na udostępnienie danych osobowych do celów prywatnych dla wnioskodawcy”. Uchybiecie nie wywołało skutków. Organ nie wydał decyzji administracyjnej o odmowie udostępnienia danych, a jedynie poinformował wnioskodawczynię „zwykłym” pismem, że osoba, której wniosek dotyczy, nie wyraziła zgody na udostępnienie jej danych (nieprawidłowość). Przepis art. 47 ust. 3 ustawy o ewidencji ludności wprost wskazuje decyzję administracyjną jako formę działania organu właściwą dla odmowy udostępnienia

danych jednostkowych, jeżeli nie zostały spełnione warunki udostępnienia określone w art. 46 ustawy. Z wyjaśnień Naczelnika Wydziału wynika, że przyczyną nieprawidłowości było zasugerowanie się przez osobę przygotowującą odpowiedź na wniosek schematem przy udzielaniu odpowiedzi na wnioski o udostępnienie danych osobowych. Skutkiem jest załatwienie sprawy w niewłaściwej formie prawnej oraz pozbawienie strony możliwości skorzystania z prawa do zaskarżenia negatywnego dla niej rozstrzygnięcia w drodze odwołania.

W pozostałym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości lub uchybień.

3. Postępowania administracyjne w sprawach meldunkowych

Badaniem objęto akta 12 z 50 spraw wszczętych i zakończonych w okresie objętym kontrolą (24% ogółu). Ustalono, że:

1) W sprawie wymeldowania nr SO.5343.39.2023 organ włączył do udziału w postępowaniu w charakterze stron rodziców wymeldowywanego doręczając im pismo informujące o „ustanowieniu stroną”. W dalszym toku postępowania organ traktował te osoby jako strony, w tym doręczył decyzję, choć nie posiadał dokumentów potwierdzających, że osoby te posiadają aktualny tytuł prawny do lokalu (nieprawidłowość). Należy wskazać, że do akt załączone zostały kopie umów najmu zawartych przez ww. osoby na czas określony do 2018 r., a w piśmie zarządcy budynku zamieszczona została informacja, że od 1 października 2019 r. naliczane jest odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu. Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że na chwilę obecną sprawa dotycząca korzystania z lokalu nie trafiła do sądu, zaś dotychczasowi najemcy przybrali charakter posiadaczy samoistnych. Należy jednak wskazać, że w świetle art. 35 ustawy o ewidencji ludności stronami postępowania w sprawie wymeldowania powinny być wyłącznie osoba, której meldunku dotyczy postępowanie oraz właściciele lub inne podmioty dysponujące tytułem prawnym do lokalu. Posiadanie samoistne jest tylko faktycznym władaniem rzeczą i nie stanowi tytułu prawnego do lokalu. Przyczyną nieprawidłowości była błędna ocena dokonanych ustaleń i stanu prawnego, zaś skutkiem – nieprawidłowe ustalenie kręgu stron postępowania. Ponadto zawiadomienie strony wymeldowywanej o terminie przesłuchania świadków i oględzin lokalu nastąpiło na 6 dni przed terminem (zgodnie z art. 79 § 1 k.p.a. powinno nastąpić przynajmniej na 7 dni przed terminem), co jednak w realiach sprawy należy uznać jedynie za uchybienie. Strona przebywała w zakładzie karnym i nie ustanowiła pełnomocnika, ani nie podnosiła zarzutu, że spóźnione zawiadomienie uniemożliwiło jej udział w czynnościach. Wobec tego uchybienie nie wywołało skutków.

2) W sprawie wymeldowania nr SO.5343.9.2024 pracownik organu w dniu 20 marca 2024 r. przesłuchał trzech świadków (w tym matkę osoby zgłoszonej do wymeldowania) pomimo, że wymeldowywany nie został jeszcze zawiadomiony o wszczęciu postępowania oraz powiadomiony o terminie i miejscu tych czynności (nieprawidłowość). Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że: „W związku z wszczętym postępowaniem (...) wysłano na znany adres stron zawiadomienie o wszczętym postępowaniu. Właściciel mieszkania nie wskazał adresu zamieszkiwania [wymeldowywanego]. Gdy będzie ustanowiony przedstawiciel dla osoby nieobecnej musi być zebrany materiał dowodowy m.in. protokół z przesłuchania świadków”. Odnosząc się do powyższych wyjaśnień należy wskazać, że brak informacji o aktualnym miejscu pobytu strony i brak możliwości skutecznego doręczania jej pism obliuguje organ do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków mających na celu ustalenie tego miejsca przed ewentualnym sformułowaniem wniosku do sądu o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej (art. 34 § 1 k.p.a.). Nie oznacza to jednak, że organ może już na tym etapie postępowania przeprowadzać właściwe dowody. Nieobecność strony nie jest bowiem przesłanką odstąpienia od zasady określonej w art. 10 § 1 k.p.a. czy też niestosowania art. 79 § 1 i 2 k.p.a. W takim bowiem przypadku dowody powinny być przeprowadzone dopiero po wyznaczeniu przedstawiciela dla strony nieobecnej, z zapewnieniem mu możliwości czynnego udziału. Przyczyną powyższej nieprawidłowości była błędna ocena okoliczności prawnych, zaś jej skutkiem – pozbawienie strony prawa do czynnego udziału na tym etapie postępowania dowodowego.

Ponadto trzeba wskazać, że już w lutym 2024 r. organ dysponował informacją o adresie matki wymeldowywanego jako prawdopodobnym miejscu jego pobytu (vide: pismo z Policji), ale nie skierował od razu na ten adres zawiadomienia o wszczęciu postępowania (zrobił to dopiero po wezwaniu z sądu) ani nie rozpytał matki na tę okoliczność (a przynajmniej nie zostało to zapisane w protokole jej przesłuchania, który nie zawiera wskazania treści pytań zadanych świadkowi). Jak wynika z akt sprawy, matka miała kontakt z synem oraz wiedzę na temat aktualnego miejsca jego pobytu w Ostródzie. W tym kontekście Naczelnik Wydziału wyjaśnił: „Matka wymeldowywanego odpowiadała pod odpowiedzialnością karną z art. 233. Na koniec protokołu świadek wskazał, że nic więcej nie ma do dodania. Pytanie o miejscu, gdzie wymeldowywany zamieszkuje lub skupia się jego życie rodzinne podczas przesłuchania świadków zawsze jest zadawane. Błąd urzędnika, że tego pytania nie zapisał”. Ponadto Naczelnik wskazał, że „sprawa była trudna. Osoby nie chciały współpracować z organem. Sam wymeldowywany podczas przesłuchania w Urzędzie 9 maja 2024 r. wskazywał, że od roku 2021 r. zamieszkiwał na stacji”. Nie zmienia to jednak faktu, że organ popełnił określone błędy (zaniechania), które skutkowały niepotrzebnym przedłużeniem postępowania o około 2 miesiące oraz podjęciem w tym czasie czynności, jak wystąpienie do

sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla wymeldowywanego jako osoby nieobecnej czy ponowne przesłuchanie matki, które nie byłyby konieczne, gdyby nie wcześniejsza wadliwość w działaniu organu. Ostatecznie sprawa została załatwiona po blisko 5 miesiącach od dnia wszczęcia postępowania.

3) W sprawie zameldowania nr SO.5343.35.2023 przed zebraniem wszystkich dowodów, 30 listopada 2023 r. przesłuchano w charakterze strony osobę zgłoszoną do zameldowania oraz drugą stronę (wezвано ich na inne godziny). Następnie przesłuchano w charakterze świadka żonę zgłoszonego do zameldowania (uchybie). Zgodnie z art. 86 k.p.a. dowód z przesłuchania strony powinien być przeprowadzony po wyczerpaniu wszystkich środków dowodowych. Uchybie nie wywołało skutków.

W pozostałym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości lub uchybień.

Osobami odpowiedzialnymi za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości i uchybiecia są pracownicy Wydziału realizujący poszczególne sprawy oraz Naczelnik Wydziału jako osoba sprawująca bezpośredni nadzór nad nimi oraz akceptująca i podpisująca projekty pism.

Do ustaleń kontroli, przedstawionych kierownikowi jednostki kontrolowanej w projekcie wystąpienia pokontrolnego, nie wniesiono zastrzeżeń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i oceny wnoszę o:

1. Ustalanie tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego i zamieszczanie we wnioskach adnotacji w tym zakresie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Zamieszczanie w postanowieniach wydawanych na podstawie art. 47 ust. 3a ustawy o ewidencji ludności prawidłowego pouczenia o przysługującym środku zaskarżenia oraz niepowoływanie w podstawie prawnej art. 61a § 1 k.p.a.
3. Podjęcie stosownych działań w celu pobrania opłaty za udostępnienie danych z ewidencji ludności w sprawie nr SO.5345.3.40.2023.
4. Występowanie o uzyskanie zgody, o której mowa w art. 46 ust. 2 pkt 3 ustawy o ewidencji ludności, w formie pisemnej.
5. Załatwianie spraw dotyczących udostępnienia danych, w których nie zostały spełnione warunki udostępnienia określone w art. 46 ustawy o ewidencji ludności, w formie decyzji administracyjnej.

6. Poprawne powoływanie podstawy prawnej w decyzjach o odmowie udostępnienia danych z ewidencji ludności.
7. Załatwianie wszystkich spraw bez zbędnej zwłoki.
8. Rzetelne ustalanie kręgu stron postępowania w sprawach meldunkowych oraz włączanie do udziału w postępowaniu podmiotów, którym przysługuje aktualny tytuł prawny do lokalu.
9. Przeprowadzanie dowodów w postępowaniach w sprawach meldunkowych dopiero po skutecznym zawiadomieniu wszystkich stron (lub ich przedstawicieli) o wszczęciu postępowania oraz powiadomieniu o terminie i miejscu przeprowadzenia tych czynności.

Proszę Pana Burmistrza o podjęcie działań mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień oraz poinformowanie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, o sposobie wykorzystania uwagi i wniosków oraz wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań.

Jednocześnie informuję, że stosownie do art. 48 ustawy o kontroli w administracji rządowej, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Radosław Król